

ת"פ 18789/02/15 - מדינת ישראל נגד מוסה אדריס

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט יריב נבון

ת"פ 18789-02-15 מדינת ישראל נ' אדריס

11 ינואר 2016

בעניין:

המאשימה

מדינת ישראל

נגד

הנאשם

מוסה אדריס

נוכחים:

מטעם המאשימה - עו"ד נוח רחאל

מטעם הנאשם - בעצמו וע"י עו"ד דיאב לואי - מהסנגוריה

גזר - דין

כתב האישום :

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). על פי הנטען, בתאריך 17.10.14 בכביש 669 בצומת נחל הקיבוצים, בחיפוש שנערך ברכב בו נהג הנאשם, נמצא כי הנאשם מחזיק מתחת לשטיח מושב הנהג סכין קומנדו מתקבעת, שאורך להבה 9 ס"מ, וזאת מחוץ לתחום ביתו ומבלי שהוכח כי ההחזקה למטרה כשרה.

2. בתאריך 4.11.2015, ולאור המלצת בית המשפט בהליך הגישור שהתקיים בתיק זה, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, במסגרתו הודה הנאשם בכתב האישום. במסגרת הסדר זה, עתרה המאשימה לעונש מאסר למשך 4 חודשים אשר ירוצה בעבודות שירות, והסנגור עתר למאסר מותנה. באשר לעונשים הנלווים סוכם כי הצדדים יטענו טיעון חופשי.

3. בטרם טענו הצדדים לעונש הופנה הנאשם לממונה על עבודת השירות לקבלת חוות דעת. בהתאם לחוות הדעת הנאשם נמצא כשיר לביצוען של עבודות שירות ללא מגבלות.

טיעונים לעונש מטעם המאשימה:

4. המאשימה הגישה לעיוני את גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם, ממנו עולה כי לחובתו הרשעה קודמת בגין החזקת סכין. כמו כן, הוגשה לעיוני תמונת הסכין שנתפסה ברכבו של הנאשם. לטענת המאשימה, העובדה כי הסכין נמצאה כשהיא מוסתרת מתחת לשטיח ברכב הינה נסיבה לחומרה. נוכח האמור, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות בצירוף מאסר מותנה ארוך ומרתיע על כל עבירת אלימות, לרבות בגין החזקת סכין, וקנס.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

5. הסנגור טען כי מדובר בתיק אשר הסתיים בעקבות הליך גישור, על אף שקודם לכן נקבע לשמיעת הראיות. לדבריו מדובר בנאשם שעברו אינו מכביד; הסכין נתפסה בג'יפ שטח השייך לנאשם. לכן, אין דין החזקה זו כדין החזקת סכין על גוף בטיילת או בכביש ראשי. לדבריו, הסדר הטיעון מבוסס על קשיים ראיתיים, הן באשר לעילה להחזקת הסכין והן באשר לחוקיות החיפוש שנעשה ברכב. הנאשם מבין כיום את חומרת החזקת הסכין ולכן מתבקש בית המשפט להסתפק במאסר מותנה ובחתימה על התחייבות כספית גבוהה.

6. הנאשם טען כי הוא מודע לסיכון הנובע מהחזקת הסכין, אך לדבריו נהג ברכבו בשטח.

דין והכרעה:

7. לפי סעיף 40 ג' לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

8. האיסור על החזקת סכין מחוץ לחצרים נובע ממסוכנותו של הכלי, ומהקלות שבה ניתן לעשות בו שימוש, להסלים אירועים ולהביא לתוצאות אלימות. מדובר בעבירה התנהגותית שאינה תלויה בתוצאות, ונועדה להגן על שלום הציבור ובטחונו, למגר את תת תרבות הסכין, ולמנוע מראש את הסיכונים הגלומים בהחזקת סכין בשל פוטנציאל המסוכנות שבו.

9. אשר לחומרת המעשים בנסיבותיהם, יש משמעות לנסיבות החזקת הסכין, אופי הסכין, אופן החזקתו וההקשר שבו הוחזק הסכין. לבית המשפט הוצגה תמונה של הסכין המלמדת על אופייה ופוטנציאל הפגיעה משימוש בה.

10. מדיניות הענישה לעבירה זו היא מוחשית ומרתיעה, ונועדה להיאבק בתופעה הרווחת של החזקת סכין:

א. רע"פ 322/15 ג'אנח נ' מדינת ישראל, בית המשפט העליון אישר את פסיקת בית משפט השלום בת"פ 44041-01-12 ובהמשך את עפ"ג 31082-06-14, בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 ל - 12 חודשי מאסר. נסיבות אותו תיק חמורות יותר היות שהנאשם היה מעורב באירוע אלימות, והובהל לבית החולים לאחר שנדקר, כשהסכין נמצאה בכיסו.

ב. בע"פ (מחוזי נצרת) 7418-12-12 דוד אלפסי נגד מדינת ישראל (ניתן ביום 5.2.13), המערער הורשע בעבירה של החזקת סכין למטרה לא כשרה, וזאת לאחר שברכבו נמצאה סכין מתחת לכיסא הנהג והוא לא הוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. בית המשפט השלום גזר על המערער 5 חודשי מאסר, מתוכם 2 חודשים מאסר בפועל וקבע כי המערער ירצה אותם בדרך של עבודות שירות, זאת לאחר שקבע כי מתחם ענישה נע בין מאסר על תנאי עד 12 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע:

"באשר למתחם העונש ההולם אנו סבורים כי כאשר בית המשפט בוחן את נסיבות העבירה מתוך מטרה לקבוע את המתחם עליו ליתן דעתו לכך שגם במקרה של החזקת סכין קיימות נסיבות שונות ומגוונות אשר יש להבחין ביניהן. כך למשל למתחם בעבירה של נשיאת סכין על גופו של אדם שונה מהמתחם של נשיאת סכין בתוך רכב כאשר גם להחזקת סכין בתוך רכב יתכנו וריאציות שונות. בנוגע למתחם העונש ההולם בנסיבות העבירה שבפנינו שהסכין לא הוחזקה על גופו של המערער אנו סבורים כי המתחם ההולם בין מאסר על תנאי ל- 9 חודשי מאסר בפועל."

ג. ב - עפ"ג 22408-03-13 סנאיה נ' מדינת ישראל נפסק, כי מעשה שנעשה בנסיבות דומות מחייב מאסר בפועל, למעט במקרים יוצאי דופן.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה:

11. בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

אשר לחומרת המעשים בנסיבותיהם, יש, כאמור, משמעות לנסיבות החזקת הסכין, אופי הסכין, אופן החזקתו וההקשר שבו הוחזק הסכין. בתיק שלפניי, החזיק הנאשם סכין ברכבו כשהיא מוסתרת מתחת לשטיח במושב הנהג. הנאשם טען כי הסכין הוחזקה ברכב שטח, ולכן ניתן להניח כי להבנתו הסובייקטיבית מטרה זו לגיטימית. דא עקא, נאשם זה הורשע בעבר בגין אותה עבירה ממש. לכן, סבורני כי הנאשם היה מודע היטב לפליליות שבמעשיו.

12. לבית המשפט הוצגה תמונה של הסכין המלמדת על אופיה ופוטנציאל הפגיעה משימוש בה, אם כי לקחתי בחשבון את העובדה שבפועל לא נעשה כל שימוש בסכין. כמו כן, יש משמעות לכך שהסכין הוחזקה ברכבו של הנאשם ולא על גופו, כך שמבחינת אופי ההחזקה, על אף שהיא אסורה ופסולה

לכשעצמה, אין מדובר בדרגה הגבוהה ביותר של החזקת סכין.

13. מכלול הנתונים מביא למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים של הגנה על הביטחון והסדר הציבורי במקרה שלפניי היא בדרגה בינונית. על כן, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין החזקת סכין בנסיבות המקרה שלפניי, נע בין מאסר מותנה ועד מאסר בפועל למשך 9 חודשים. לא נטענו, ואף לא מצאתי במקרה דנן נסיבות המצדיקות חריגה ממתחם ענישה זה, לקולה או לחומרה. לכן, עונשו של הנאשם יגזר בתוך מתחם הענישה שנקבע.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

14. בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. אין חולק כי כל ענישה, לרבות מאסר לריצוי בעבודות שירות כעתירת המאשימה, יפגע בנאשם ובמשפחתו פגיעה אישית וכלכלית.

ב. לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם ונטילת האחריות על מעשיו. הודאה זו, אשר הינה תולדה של הליך גישור שצלח, חסכה זמן שיפוטי נכבד.

ג. עיון בגיליון הרשעותיו הקודמות מלמד כי לחובת הנאשם שתי הרשעות קודמות. האחת, משנת 2014 בגין הסעת שוהה בלתי חוקי, בגינה ריצה מאסר בעבודות שירות; השנייה, משנת 2001, בגין החזקת סכין למטרה לא כשרה. אומנם חלפו שנים רבות מאז הורשע הנאשם בגין החזקת סכין לראשונה. עם זאת, חלוף השנים אינו מעמעם מחומרת העבירה או ממודעות הנאשם לאיסור ולסיכון הטמון בהחזקה זו.

15. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי עמדת המאשימה מידתית והולמת יותר את נסיבות ביצוע העבירה ואת עברו של הנאשם, הכולל הרשעה בעבירה דומה.

16. נוכח האמור, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל לתקופה של 4 חודשים, אשר ירוצה בעבודות שירות בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה על עבודות השירות.**

תחילת עבודות השירות ביום 9.3.2016. הנאשם יתייצב במועד זה במשרדי הממונה על עבודות השירות.

הנאשם מוזהר כי במהלך עבודות השירות יהיה נתון במעקב של בדיקות שתן. סירוב לעריכת בדיקת שתן

או בדיקה עם ממצאים חיוביים, שתיית אלכוהול או הגעה בגילופין יהוו עילה להפסקה מנהלית וריצוי יתרת המאסר בפועל מאחורי סורג וברח.

כמו כן הובהר לנאשם כי מדובר בתנאי העסקה קפדניים וכל חריגה מכללים אלו יש בה כדי להפסיק את עבודות השירות וריצוי יתרת העונש במאסר בפועל מאחורי סורג וברח.

ב. **מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מהיום לא יעבור עבירה בה הורשע או כל עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.**

ג. **קנס בסך 2,000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 4 שיעורים חודשיים שווים ורצופים, תשלום ראשון עד יום 01.02.2016 ובכל 1 לחודש ועד התשלום המלא בפועל.**

אי תשלום אחד מהשיעורים, יעמיד את היתרה לפירעון מיידי.

במידה ובתיק הופקד פיקדון הוא יקוזז כנגד הקנס שהוטל. במידה וקיימת יתרה, היא תוחזר למפקיד, והכל בכפוף להוראות כל דין ועיקול.

המזכירות תמציא העתק מגזר הדין לממונה על עבודות שירות.

השמדת המוצגים בחלוף מועד הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום בבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום ג' שבט תשע"ו, 13/01/2016 במעמד הנוכחים.

יריב נבון , שופט